

målet, uden at der forinden har været givet den sagkyndige/ den skatte- eller afgiftspligtige adgang til at kommentere dette nævns udtalelse.

Såfremt der er tvivl om størrelsen af et advokatorar, kan told- og skatteregionen forelægge honorarspørgsmålet for kredsbestyrelsen i den advokatkreds, hvor den pågældende advokat eller advokatselskabet har sit kontor, jf. retsplejelovens § 146. Da kredsbestyrelsens afgørelse ifølge retsplejelovens § 147 kan indbringes for Advokatnævnet inden 4 uger efter, at kredsbestyrelsens afgørelse er meddelt parterne, bør told- og skatteregionen vente med at træffe endelig afgørelse om godtgørelsesspørgsmålet, til en eventuel klagebehandling ved Advokatnævnet er afsluttet.

I *stk. 4* foreslås det, at såfremt godtgørelsesbeløbet findes at være mindre end det beløb, som er udbetalt med forbehold, skal den godtgørelsesberettigede tilbagebetale det for meget udbetalte godtgørelsesbeløb. Den skatte- eller afgiftspligtige har ret til at få henstand med tilbagebetalingen af dette beløb, såfremt afgørelsen om godtgørelsens størrelse påklages til Told- og Skattestyrelsen eller indbringes for domstolene. Der beregnes ikke renter af det beløb, som der er givet henstand med.

En sådan mulighed for henstand findes tilsvarende ved påklage af en skatteansættelse eller ved domstolsprøvelse af en sådan. Det er fundet rimeligt, at den skatte- eller afgiftspligtige ikke belastes økonomisk i en sådan situation.

Hvis den skatte- eller afgiftspligtige ikke vil udnytte sin ret til at få henstand, men i stedet betaler det omtvistede beløb, og det senere viser sig, at godtgørelsen har været større end det beløb, som myndighederne har fastsat, tilbagebetales dette beløb efter *stk. 5* til den skatte- eller afgiftspligtige med en rente beregnet efter kildeskattelovens § 62, stk. 3. Renten, som ikke er skattepligtig for modtageren, jf. bemærkningerne til § 2 nedenfor, beregnes pr. påbegyndt måned fra dagen for indbetaling af det opkrævede godtgørelsesbeløb til tilbagebetalingstidspunktet.

Den gældende bestemmelse i § 33 E indeholder en bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om kravene til dokumentation for betalingen af de godtgørelsesberettigede udgifter m.v. Efter den foreslåede bestemmelse i § 33 G er bestemmelsen i § 33 E ændret således, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvilke oplysninger der skal følge en ansøgning om omkostningsgodtgørelse. Ændringen er en konsekvens af forslaget om, at det ikke længere er en forudsætning for at opnå godtgørelse, at de godtgørelsesbe-

rettigede udgifter er betalt. Der henvises herom nærmere til bemærkninger til nr. 1.

De foreslåede bestemmelser i §§ 33 H - 33 J er kun ændret redaktionelt. Skatteministeren skal efter den foreslåede bestemmelse i § 33 H årligt afgive en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling i godtgørelsessagerne. De foreslåede §§ 33 I - 33 J er bestemmelser om straf for afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger mv. til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Til § 2

Det foreslås i *nr. 1*, at de renter, der udbetales efter de foreslåede bestemmelser i skattestyrelseslovens § 33 F, stk. 2 og 5, ikke medregnes ved indkomstopgørelsen. Herved behandles disse renter skattemæssigt på samme måde som selve godtgørelsesbeløbet, som ifølge den gældende ligningslovs § 7 Q, stk. 1, nr. 1, heller ikke beskattes hos modtageren.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende og har virkning for sager, hvor godtgørelsesspørgsmålet i sagen ikke er endeligt afgjort efter de tidligere gældende regler inden den 17. januar 2002.

Den skatte- eller afgiftspligtige kan vælge at ansøge om omkostningsgodtgørelse efter hver instansbehandling eller vente med at ansøge, til sagen er endeligt afgjort.

Ved at knytte lovens virkninger til tidspunktet for godtgørelsessagens afslutning opnås, at den nye, foreslåede ordning kommer til at omfatte sager, i hvilke der allerede tidligere er ydet godtgørelse med 50 pct. efter den gældende ordning på baggrund af ansøgning efter en tidligere instansbehandling. Det forudsætter dog, at godtgørelsesspørgsmålet i sagen ikke er endeligt afgjort efter de tidligere gældende regler inden den 17. januar 2002.

Foreligger der således for told- og skatteforvaltningen ikke-færdigbehandlede sager om omkostningsgodtgørelse den 17. januar 2002, vil disse sager blive omfattet af lovforslagets bestemmelser om ydelse af 100 pct. i godtgørelse ved fuldt eller overvejende medhold.

Lovforslaget omfatter omvendt ikke de sager, som er endeligt afgjort såvel vedrørende det materielle skatte- eller afgiftsspørgsmål som vedrørende spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse. Der er således ikke mulighed for at få genoptaget tidligere afsluttede godtgørelsessager.